रामस्य रामवीर्यस्य ॥ पुत्रगतं पुत्रविषयं रामेइतिशेषः ॥ नायंतवपुत्रः किंतर्हि दिव्यमेतत्तेजइतितात्पर्यं ॥ १३ ॥ तत्रहेतुमाह ॥ अहमिति ॥ हताविति ॥ भूतप्रत्ययेन व धस्यसुकरत्वंध्वन्यते ॥ रामं निरतिशयवैभवविष्णुतेजोंशावताररूपं ॥ १४ ॥ स्वज्ञानेसंवादमाह ॥ वसिष्ठोपीत्यादि ॥ तेप्येवंविदुरितिशेषः ॥ नेइतित्वमित्यर्थे ॥ धर्मलाभं परमंयशश्च यदिस्थिरमिच्छसीत्यन्वयः ॥ तेनरामदानंतवापिफलदमित्याशयः ॥ १५ ॥ मे मह्यं किंचमंत्रिणांसंमतेपिदातुमर्हसीत्याह ॥ यदीत्यादि ॥ अभ्यनुज्ञां रामदान विषयकानुमतिं ॥ १६ ॥ ततः तदा ॥ अभिप्रेतं ममेष्टं ॥ तवचअसंसक्तं अतीतबाल्यत्वान्मातापितृसक्तिरहितं ॥ ईश्वरत्वात् क्वाप्यनासक्तमितिव्यंग्यं ॥ १७ ॥ ना

रामस्यराजशार्दूलनपर्याप्तोमहात्मनः ॥ नचपुत्रगतंस्नेहंकर्तुमर्हसिपार्थिव ॥ १३ ॥ अहंतेप्रतिजानामिहतौतौविद्धिराक्षसौ ॥ अहंवे
द्मिमहात्मानंरामंसत्यपराक्रमं ॥ १४ ॥ वसिष्ठोपिमहातेजायेचेमेतपसिस्थिताः ॥ यदितेधर्मलाभंतुयशश्चपरमंभुवि ॥ १५ ॥ स्थिर
मिच्छसिराजेंद्ररामंमेदातुमर्हसि ॥ यद्यभ्यनुज्ञांकाकुत्स्थददतेतवमंत्रिणः ॥ १६ ॥ वसिष्ठप्रमुखाःसर्वेततोरामंविसर्जय ॥ अभिप्रे
तमसंसक्तमात्मजंदातुमर्हसि ॥ १७ ॥ दशरात्रंहियज्ञस्यरामंराजीवलोचनं ॥ नात्येतिकालोयज्ञस्ययथायंममराघव ॥ १८ ॥ तथा
कुरुष्वभद्रंतेमाचशोकेमनःकृथाः ॥ इत्येवमुक्त्वाधर्मात्माधर्मार्थसहितंवचः ॥ १९ ॥ विररामहातेजाविश्वामित्रोमहामतिः ॥ सत
न्निशम्यराजेंद्रोविश्वामित्रवचःशुभं ॥ २० ॥ शोकेनमहताविष्टश्चचालचमुमोहच ॥ लब्धसंज्ञस्ततोत्थायव्यपीदतभयान्वितः ॥ २१ ॥

पिनातिचिरविप्रयोगस्तेपुत्रेणेत्याह ॥ दशेति ॥ यज्ञसंबंधिदशरात्रात्मकःकालएव राममपेक्षतइतिशेषः ॥ हेराघव मम अयंयज्ञस्यकालः ॥ यथा यथोक्तंकालंनात्येति नातिक्रामति ॥ ततोऽधिकोविलंबोनभवतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ तथेति ॥ अत्रापिपूर्वश्लोकांत्यार्धआवृत्त्यासंबध्यते ॥ हेराघव ममायंयज्ञस्यकालोनात्येति नातिपतेत् तथाकुरुष्वेत्यन्वयः ॥ धर्मार्थसहितं अर्थोरामस्यास्त्रादिलाभरूपः ॥ १९ ॥ २० ॥ चलनं कंपः ॥ ततोत्थायेतिछांदसं ॥ व्यषीदतेत्यप्येवं ॥ भयान्वितः रक्षोनिमित्तपुत्र वियोगभयान्वितः ॥ २१ ॥